

under 25 år med dokumenteret bidragspligt overfor et barn, som modtager hjælp efter lovens § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, og engangshjælps- og starthjælpsmodtagere, samt kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som er gift eller samlevende med en starthjælps- eller introduktionsydelsesmodtager. Persongruppen modtager en lavere ydelse end persongruppen i forslaget til § 40 a, og der gives mulighed for en lempeligere afvikling af sanktionen end for personer, der er omfattet af forslaget til § 40 a om nedsættelse af hjælpen.

Hjælpen gøres første gang tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger og anden gang inden for de seneste 5 år med 1/3 i 20 uger. Hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har haft arbejde, samtidig med at pågældende har modtaget hjælp, skal hele hjælpen for hver gang, oplysningspligten tilsidesættes, tilbagebetales for 20 uger.

Sanktionerne foreslås udformet således:

1. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i tre uger (§ 40 b, stk. 1.).
2. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i 20 uger (§ 40 b, stk. 2, 1. pkt.).
3. og flere gang(e): tilbagebetaling af den fulde hjælp i 20 uger (§ 40 b, stk. 2, 2. pkt.).

For ægtefæller gælder i henhold til de generelle principper i loven, at sanktionen omfatter både personen, som har tilsidesat sin oplysningspligt, og dennes ægtefælle, jf. bl.a. lovens § 2 om den gensidige forsørgelsespligt og lovens § 26 hvorefter hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter lovens § 25. Det følger heraf, at arbejdsindtægter trækkes fra i hjælpen til ægteparret. Hvis en person arbejder uden at oplyse kommunen om det, kan ægtefællen derved også opnå en økonomisk gevinst. Tilsvarende gælder for personer, der lever i registreret parforhold. Dette indebærer fx, at hvis en ægtefælle er omfattet af § 40 a, stk. 1, og får sin hjælp nedsat med 1/3 i tre uger, skal hjælpen til den anden ægtefælle ligeledes nedsættes med 1/3 i de samme tre uger. Hvis begge ægtefæller har tilsidesat oplysningspligten, afvikles sanktionen først for begge ægtefæller som følge af den ene ægtefælles forhold. Herefter afvikles sanktionen for begge ægtefæller som følge af den anden ægtefælles forhold. For begge sanktioners vedkommende vil der være tale om førstegangssanktioner, såfremt det for begge ægtefæller er første gang, kommunen træffer afgørelse om nedsættelse af hjælpen på grund af tilsidesættelse af personens oplysningspligt. Det forhold, at den ene ægtefælle har tilsidesat sin oplysningspligt, har således ikke gentagelsesvirkning i forhold til den anden ægtefælles tilsidesættelse af oplysningspligten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse og tilbagebetaling af hjælpen.

Kommunen skal altid foretage en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for at træffe afgørelse om en sanktion er opfyldt. Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for tilstrækkeligt godtgjort, at der foreligger en situation, hvor personen har arbejde, samtidig med at pågældende modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og mod bedre vidende har undladt at opfylde forpligtelsen efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, til at oplyse kommunen om arbejdet. Det er i den forbindelse væsentligt, at den information, som kommunen skal give modtageren af hjælpen, skal være tilstrækkelig til, at borgeren kan eller bør kunne indse, at arbejdet kan føre til, at pågældende ikke længere helt eller delvist har ret til ydelsen, og at kommunen derfor skal have besked om arbejdet.

Efter lovens § 95 gennemfører kommunen tilbagebetalingskravet ved en tilbagebetalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold.

Det afgørende for, hvilken sanktion en person er omfattet af ved gentagelsestilfælde, er, hvilken personkreds den pågældende tilhører på forseelsestidspunktet. En person, der modtager hjælp efter § 25 a i lov om aktiv socialpolitik, skal have en sanktion efter forslagets § 40 b. Når samme person overgår til at modtage kontanthjælp efter fx § 25, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal personen have en sanktion efter § 40 a, stk. 2 og 3 (gentagelsestilfælde). En person, der overgår fra reglerne om hjælp efter integrationsloven til reglerne om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, vil kunne få en sanktion efter § 40 b, stk. 2, uden at have modtaget en førstegangssanktion efter § 40 b, stk. 1. Den førstegangssanktion, som pågældende får efter integrationsloven (jf. forslagets § 6 om sanktioner for tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde i integrationsloven), tæller således med. Det vil sige, at tilsidesættelse af oplysningspligterne i § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven og § 49, stk. 2, i integrationsloven inden for de seneste 5 år lægges sammen, jf. forslagets § 40 a, stk. 2 og 3, og § 40 b, stk. 2.

Sanktioner efter §§ 38 a og 41 i lov om aktiv socialpolitik skal afvikles før sanktioner efter forslagene til § 40 a, stk. 1-4 og § 40 b, stk. 1-3, jf. forslaget til § 40 a, stk. 6 og § 40 b, stk. 4. Hvis en person eller dennes ægtefælle bliver omfattet af en sanktion efter §§ 38 a